

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Ḥamishah ḥumshe Torah

‘im 3 targumim ... pe. Rashi, u-ferush Rashbam u-ferush Mikhlal yofi min
R. Shelomoh ben Melekh u-ferush Be’er reḥovot ‘al diḳduḳe Rashi ...
ve-Sefer ha-Ḥinukh me-Rabenu Aharon ha-Levi be-sof kol ḥeleḳ

Sefer Va-yiḳra

Shelomoh ben Yitshaḳ

Frankfurt de-Oder, 544 [1783 oder 1784]

ארקיו רפסמ תרטפה

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9951

הפטרת מספר ויקרא

כב

הפטרת ויקרא בישעיה כסיון מ"ג :

עם-עולם וא-צורת וא-צד תבאנה יגידו
 לקו : אל-תפחדו ואל-תתרוהו הלא מאז
 השמעתיה והגדתי ואתם עמי היש אלוה
 מפלגני ואין צור בלי-ידעתי : וצדי-פסל
 כלם תהו וחמודיהם בל-יועילו ועד-הם
 המה נקוד-עליו בל-יראו ובל-ידעו למען
 יבשו : מי-יצר אל ופסל נסך לבלתי
 הועיל : הן כל-חבריו יבשו והרשים המה
 מאדם יתקבצו כלם ועמדו יפחדו יבשו
 יחד : חרש ברזל מעצד ופגל בפתם
 ובמקבור יצרהו ויפגלהו בנרוע כהו גם-
 רעב ואין פח לא-שתה מים ויגף : חרש
 עצים נטרו קו יתאברו בשרד יעשרו
 במקצעות ובמחונת יתאברו ויעשהו
 כתבנית איש כתפארת אדם לשבת בית :
 לכתת-לו ארזים ונקח תרזה ואלון ויאמץ-
 לו בעצי-יער נטע ארז וקטנה וגשם יגדל :
 והנה לאדם לבגד נקח מהם ויהם אף-
 ישק ואפה לחם אף-יפגל-אל וישתהו
 כסיון עשהו פסל ויסגד-למו : חציו
 שרף במו-אש על חציו בשר יאכל יצלה
 צלי וישבע אף-יהם ויאמר האח המותי
 ראיתי אור : ושאריתו לאל עשה לפסלו
 וסגוד-יחרו לו וישתהו ויתפלל אליו
 ויאמר הצילני כי אלי אתה : לא ידעו ולא
 יבינו כי טח מראות עיניהם מה שקיל לבתם :
 ולא-ישיב אל-לבו ולא בעת ולא-תבונה

זו יצרת לי תהלתי וספרו : ולא-אתי קראת יעקב כי-יגעת בי ישראל : לא-
 הביאת לי שרה ילתיך וזבחיך לא כפרתי לא העבדתיך במנחה ולא הוגעתיה בלבונה : לא-ק-ית לי בכסף קנה ותלב זבחיך לא הרויתני אך העבדתיך בחטאותיך הוגעתני בגונתיך : אנכי אנכי הוא מזה פשיעתי למעני וחטאתיך לא אזכר : הוכירתי נשפטה יחד ספר אתה למען תצדק : א-יך הראשון חטא ומליציך פשעו בי : ואחלל ערי גדש ואהנה לחרם יעקב וישראל לגדופים : ועתה שמע יעקב עבדי וישראל בחרתי בו : כה-אמר יהוה עשה ויצרף מבטן ועונך אל-תירא עבדי יעקב וישרון בחרתי בו : כי אצק-מים על-צמא ונוולים על-יבשה אצק רוחי על-זרעך וברכתי על-צאצאיך : וצמחו בבין חציר בערבים על-יבלי-מים : זה יאמר ליהוה אני וזה יקרא בשם-יעקב וזה יכתב ידו ליהוה ובשם ישראל יבנה : כה-אמר יהוה מלך-ישראל וגאלו יהוה צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבדעני אין אלקים : ומי-כמוני יקרא ויגידה ויערבה לי משומי

לאמר הוציו שרפתי במו-אש ואף אפיתי
 על-דגתליו לחם אצלה בשר נאכל ויתרו
 לתועבה אעשה לבול עץ אסגוד : רעה
 אשר לב הותל הטוה ולא-יציל את-נפשו
 ולא יאמר הוא שקר כי-מוני : זכר-אלה
 יעקב וישראל כי עבדי-אתה יצרתך
 עבד-לו אתה וישראל לא הנשני : מוציתי
 כגב פשי-ך וקענן חטאתך שובה אלני כי
 נאלתיך : רנו שמים בי-עשה יהוה הריעו
 סהתנות ארץ קפץ מים פצחו הרים רנה
 גער וקל-עץ בו כי-נאל יהוה יעקב
 ובישראל יתפאר :

הפסרת צו את אהרן בן משה כסימן ו :

כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
 עלותיכם ספו על-זבחיכם ואכלו
 בשר : כי לא-דברתי את-אבותיכם ולא
 צויתים ביום הוציא קרי הוציא אותם מארץ
 מצרים על-דברי עולה ונבח : כי אם-
 את-הרכב הוה צויתי אותם לאמר שמעו
 בקולי והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו-לני
 לגם והלכתם בכל-הדרך אשר אצוה אתכם
 למען יושב לכם : ולא שמעו ולא-הטו
 את-אונם וילכו במעצור בשררות לכם
 הרע ויהיו לאהור ולא לפנים : למן-היום
 אשר יצאו אבותיכם מארץ מצרים עד
 היום הוה נאשלת אליכם את-כל-עבדי
 הנביאים וס השכם ושלוח : ולוא שמעו
 אלי ולא הטו את-אונם ויקשו את-ערפם

הרעו מאבותם : ודברת אליהם את-כל-
 הדברים האלה ולא ישמעו אלה וקראת
 אליהם ולא יענוכה : ואמרת אליהם זרה
 הנוי אשרי-לא-אשמנו בקול יהוה אלהיו ולא
 לקחו מוסר אבדה האמונה ונכרתה מפהם :
 נז נהרך והשליכי ושאי על-שפים קינה כי
 מאס יהוה נישש את-דור עברתו : כי-שו
 בני-יהודה הרע בעיני נאם-יהוה שמו
 שקוציהם בבית אשר-נקרא שמי עדיני
 לטמאו : ובנו במות התפת אשר בניא בך
 הנס לשרף את-בניהם ואת-בנותיהם באש
 אשר לא צויתי ולא עלתה על-לבי : לכן
 הנה ימים באים נאם יהוה ולא-יאמר עוד
 התפת ויגא בן-הנס כי אם-יגיא ההריגה
 וקברו בתפר מאין מקום : והייתה נבלת
 העם הוה למאכל לעוף השמים ולבהמת
 הארץ ואין מחריד : והשפתי ומגרי-יהודה
 ומחצות ירושלים קול ששון וקול שמחה
 קול חתן וקול בלה כי לתרבה תהי הארץ :
 בעת ההיא נאם-יהוה ויצא קרי ויצא את
 עצמות מקד-כי-יהודה ואת-עצמות שריו
 ואת-עצמות הכתנים ואת-עצמות הנביאים
 ואת עצמות יושבי-ירושלים מקברי-הם :
 וששחום לשמש ולירח ולכל צבא השמים
 אשר אהבו ואשר נבדום ואשר הקדכו
 אחריהם ואשר דרשום ואשר השתחוו
 להם לא יאספו ולא יקברו לדמן על-פני
 האדמה יהיו : ונבחר מות מתים לכל
 השארית

השארית

השארית הנשארים מן המשפחה הרעה
 הוואת בקר המקמות הנשארים אשר
 הפתים יש נאם יהנה צבאות : כהו אמר
 יהנה אל ותהלל חכם בהקמתו וא
 ותהלל חבור בנכורתו אל ותהלל עשיר
 בעשרו : כי אם בואת ותהלל המתהלל
 השכל ונדע אותי כי אני יהנה עשה הסד
 משפט וצדקה בארץ כי באלה הפצתי
 נאם יהנה :

הפטרות שמיני בשואל ב' כסיסור :

ויסוף עוד דוד את כל בחור בישראל
 שלשים ארף : ונקם ונלקח דוד וכל
 העם אשר אתו מבגלי יהודה להענות
 משם את ארון האלהים אשר נקרא שם
 שם יהנה צבאות ישב הכרבים עליו :
 ורכבו את ארון האלהים אל עולה חדשה
 וישאיהו מבית אבינדב אשר בגבעה ויגא
 ואחיו בני אבינדב נהגים את הענקה חדשה :
 וישאיהו מבית אבינדב אשר בגבעה עם
 ארון האלהים ואחיו הלך לפני הארון :
 ודוד וכל בית ישראל משחקים לפני יהנה
 בכל יצי ברושים ובכנרות ובנבלים ובתפים
 ובמנגינים ובצלצלים : ונבאו עד צון
 נכון וישלח עזה אל ארון האלהים ונאחו
 בו כי שמשו הבקר : ויחראף יהנה בעדה
 ויברו שם האלהים על השלח מחאמה ונמת
 שם עם ארון האלהים : ועתה לדוד על
 אשר פרץ יהנה פרץ בגדה ויקרא למקום

ההוא פרץ עזה עד היום הנה : וירא דוד
 את יהנה ביום ההוא ויאמר איד יבוא אבני
 צרון יהנה : וקרא אבנה דוד להסיר אבניו
 את צרון יהנה על עיר דוד ויפתו דוד בית
 עבד אדם הנתי : וישב צרון יהנה בית
 עבד אדם הנתי שלשה חדשים ויברך יהנה
 את עבד אדם ואת כל ביתו : ויגד למלך
 דוד לאמר ברך יהנה את בית עבד אדם
 ואת כל אשר לו בעבור צרון האלהים
 וילך דוד ויעל את צרון האלהים מבית
 עבד אדם עיר דוד בשמחה : ויהי כי צעדו
 נשאו ארון יהנה ששה צעדים ויובח שור
 ומריא : ודוד מכרבר בכל יצו לפני יהנה
 ודוד הגור אפוד בד : ודוד וכל בית ישראל
 מעלים את צרון יהנה בתרועה ובקול
 שופר : ותירא צרון יהנה בא עיר דוד
 ומיכל בת שאול נשקפה בעד החלון ותרא
 את המלך דוד מפו ומכרבר לפני יהנה
 ותבו לו בלבה : ונבאו את צרון יהנה
 ויצנו אתו במקומו בתוך האהל אשר
 נטה לו דוד ויעל דוד עלות לפני יהנה
 ושלמים : ויכל דוד מהעלות העומה
 והשלמים ויברך את העם בשם יהנה
 צבאות : ויחלק לכל העם לבד המון
 ישראל למאיש ועד אשר לאיש חלת
 לחם אמת ואשפר אהד ואשישה אהת וילך
 כל העם איש לביתו : וישב דוד לבקר
 את ביתו ° נמצא מיכל בת שאול לקראת

דוד ונאמר מה נכפר היום מלך ישראל
 אשר נגלה היום לפני אמונת עבדו
 בהנלות נגלות אחר הרקים : ויאמר דוד
 אל מיכל לפני יהוה אשר בחר בי מאביר
 ומכל ביתו לצות אתי נגיד על עמי יהוה
 על ישראל ושהקתי לפני יהוה : ונקלתי
 עוד כזאת והייתי שפל בעיני עמי האמהות
 אשר אמרת עמי אבנך : ולמיכל בת
 שאול לא היה לה ולדוד ילד זרעו מותה :
 ויהי כי ישב המלך בביתו ויהנהג הניתלו
 מסביב מכל איביו : ויאמר המלך אל
 נתן הנביא ראה לא אנכי ישב בבית ארזים
 וארון האלהים ישב בתוך היריעה : ויאמר
 נתן אל המלך כל אשר בלבבך לך עשה
 כי יהוה עמך : ויהי בלילה ההוא ° ויהי
 דבר יהוה אל נתן לאמר : כך ואמרת אל
 עבדי אל דוד כה אמר יהוה האתה הבנת
 לי בית לשבתי : כי לא ישבתי בבית למיזם
 העלתי את בני ישראל ממצרים ועד היום
 הזה ואהיה מתהלך באהל ובמשכן : בכל
 אשר התהלכתי בכל בני ישראל אהיה
 דברתי את אחר שבטי ישראל אשר צויתי
 לרעות את עמי את ישראל לאמר למה
 לאביתם לי בית ארזים : ועתה כהיה אמר
 לעבדי לדוד כה אמר יהוה צבאות אלה
 לקחתך מן הצאן מאחר הצאן להצור
 נגיד על עמי על ישראל : ואהיה עמך
 בכל אשר תלכת ואבנתה את כל איבך

מפניך ועשתי לך שם גדול כשם הגדלים
 אשר בארץ : ושמותי מקום לגמי לישראל
 ונשגתי ושכן תהתי ולא ירנו עוד ולא
 יסיפו בני עולה לעשותו כאשר בראשונה :
 ולמן היום אשר צויתי שפטים על עמי
 ישראל והייתי לך מכל איבך והגיד לך
 יהוה כי בית יעשה לך יהוה : כי ימלאו
 ימך ושכבת את אבותיך והקימתי ארתי
 ורצך אתרף אשר יצא ממיצף והקימתי
 את ממלכתו : הוא ונהג בית לשמי וקננתי
 את כסא ממלכתו עד עולם : אני אהיה
 לו לאב והוא יהיה לי לבן אשר בהצרותו
 והקחתו בשבט אנשים ובנגיני בני אדם :
 וחסדי לא יסור ממנו כאשר הסרתי מעם
 שאול אשר הסרתי מלפניך : ונאמן ביתך
 וממלכתך עד עולם לפניך ככסף יהיה לבן
 עד עולם : ככל הדברים האלה וככל התנן
 הנה כן דבר נתן אל דוד :

הפטרות כי חזר עכמלכוס כ' בסיון ד'

ואיש בא מבעל שלשה ויבא לאיש
 האלהים לחם בכורים עשרים לחם
 שיערים וקרמל בצקלנו ויאמר תן לעם
 ויאכלו : ויאמר משרתו מה אתן זה לפני
 מצא איש ויאמר תן לעם ויאכלו כי כה
 אמר יהוה אכול והותר : ונתן לפניהם
 ויאכלו ויותרו בדבר יהוה : ונעמן שר צבא
 מדרך ארם היה איש גדול לפני אדניו ונשא
 פנים קידו ונתן יהוה תשובה לאדם
 והאיש

ויאמר מה נכפר היום מלך ישראל
 אשר נגלה היום לפני אמונת עבדו
 בהנלות נגלות אחר הרקים : ויאמר דוד
 אל מיכל לפני יהוה אשר בחר בי מאביר
 ומכל ביתו לצות אתי נגיד על עמי יהוה
 על ישראל ושהקתי לפני יהוה : ונקלתי
 עוד כזאת והייתי שפל בעיני עמי האמהות
 אשר אמרת עמי אבנך : ולמיכל בת
 שאול לא היה לה ולדוד ילד זרעו מותה :
 ויהי כי ישב המלך בביתו ויהנהג הניתלו
 מסביב מכל איביו : ויאמר המלך אל
 נתן הנביא ראה לא אנכי ישב בבית ארזים
 וארון האלהים ישב בתוך היריעה : ויאמר
 נתן אל המלך כל אשר בלבבך לך עשה
 כי יהוה עמך : ויהי בלילה ההוא ° ויהי
 דבר יהוה אל נתן לאמר : כך ואמרת אל
 עבדי אל דוד כה אמר יהוה האתה הבנת
 לי בית לשבתי : כי לא ישבתי בבית למיזם
 העלתי את בני ישראל ממצרים ועד היום
 הזה ואהיה מתהלך באהל ובמשכן : בכל
 אשר התהלכתי בכל בני ישראל אהיה
 דברתי את אחר שבטי ישראל אשר צויתי
 לרעות את עמי את ישראל לאמר למה
 לאביתם לי בית ארזים : ועתה כהיה אמר
 לעבדי לדוד כה אמר יהוה צבאות אלה
 לקחתך מן הצאן מאחר הצאן להצור
 נגיד על עמי על ישראל : ואהיה עמך
 בכל אשר תלכת ואבנתה את כל איבך

והאיש היה נכור חיל מצרע: וארם יצאו
 גדולים וישבו מארץ ישראל נערה קטנה
 ותהי לפני אשת געמן: ותאמר אל נברכה
 אחלני אדני לפני הנביא אשר בשמרון או
 ואסף אתו מצרעתו: ויבא ונגד לאדניו
 לאמר בואת וכוזאת דבריה הנערה אשר
 מארץ ישראל: ויאמר מלך-ארם לך בא
 ואשלחה ספר אל-מלך ישראל וילך ויקח
 בידו עשר ככרי-כסף וששרת אלפים זהב
 ועשר חליפות בנקים: ויבא הספר אל-
 מלך ישראל לאמר ועתה עבוא הספר הזה
 אליך הנה שלחתי אליך את-געמן עבדי
 ואספתו מצרעתו: ויהי בקרא מלך-
 ישראל את-הספר ויקרע בגדיו ויאמר
 האלהים אני להמית ולהחיות כיונה שלח
 אלי לאסף איש מצרעתו כי אך-דעו-
 נא וראו כי-מתאנה הוא לי: ויהי בשמעו
 אלישע איש-האלהים כי-קרע מלך-
 ישראל את בגדיו וישלח אל-המלך לאמר
 למה קרעת בגדיך ויבא-נא אלי וידע כי-יש
 נביא בישראל: ויבא געמן בסוסיוקר בסוסו
 וברכבו ויעמד פתח-הבית לאלישע:
 וישלח אליו אלישע מלאך לאמר הלך
 והחצת שבע-פגמים בירדן וישב בשוק
 לך וטהר: ויקצה געמן וילך ויאמר הנה
 אמרתי אלני יצא יצא ויעמד וקרא בשם-
 יהוה אלהיו והניף ידו אל-המקום ואסף
 המצורע: הלא טוב אמתה קרוי אבנה ופרפר

נקרות דפושק מכל מימי ישראל הלא-
 ארחץ בהם וטהרתי ופן וילך בחמה:
 ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי דבר
 גדול הנביא דבר אליך הלא תעשה ואף
 כי-אמר אליך רחץ וטהר: ויגד ויטבל
 בירדן שבע פעמים בדבר איש האלהים
 וישב בשורו כבשר נער קטן ויטהר: וישב
 אל-איש האלהים הוא וכד-מחנהו ויבא
 ויעמד לפניו ויאמר הנה-נא ידעתי כי אין
 אלהים בכל-הארץ כי אס-בישראל ועתה
 קח-נא ברכה מאת-עבדך: ויאמר
 חי-יהוה אשר-עמדת לפניו אס-אקח
 ויפצרו-בו לקחת וימאן: ויאמר געמן
 ולא יתן-נא לעבדך משא צמד-פרדים
 אדמה כי לוא-יעשה עוד עבדך עלה וזבח
 לאלהים אחרים כי אס-ליהות: לדבר
 הנה ושלח יהוה לעבדך בבוא אדני בית-
 רמון להשתחות שמה והוא נשען על-
 ידו והשתחויתי בית רמון בהשתחויתי בית
 רמון וסלח- נא כתיבולא קרוי נא יהנה לעבדך
 בדבר הנה: ויאמר לו לך לשלום וילך
 מאתו ככרת ארץ:

הפטרת מצורע במלכים ב' סימן ו'

ויאמר אלישע שמעו דבר-יהוה בה
 אמר יהוה כעת מחר סאה-סלח
 בשקל ומאתים שערים בשקל-בשער
 שמרון: ויען השליש אשר למלך נשען
 על-ידו את-איש האלהים ויאמר הנה
 יהוה

באנו אל-מחנה אדם והנה אין-שם איש
 וקול אדם כי אם-הסוס אסור והחמור
 אסור ואהלים כאשר תטה : ויקרא
 השערים ויגידו בית המלך פנימה : ויקם
 המלך לילה ויאמר אל-עבדיו אנידה-נא
 לכם את אשר-עשו לנו אדם ידעו כי-
 רגבים אנחנו ויצאו מן-המחנה להחברה
 בשחוקי בהשדה לאמר כי יוצאו מן-העיר
 ונתפשט חיים ואל-העיר נבא : ויען אהר
 מעבדיו ויאמר ויקחו נא חמשה מן-הסוסים
 הנשארים אשר נשארו-בה הם ככל-
 המון קרי המון ישראל אשר נשארו-בה הם
 ככל-המון ישראל אשר-תמו ונשלחה
 ונראה : ויקחו שני רכב סוסים וישלח
 המלך אחרי מחנה אדם לאמר לכו וראו :
 וילכו אחריהם עד-תירדן והנה כל-הדרך
 מלאה בגדים וכלים אשר-השליכו אדם
 בחפז קרי בהחפז וישבו המלאכים ויגידו
 למלך : ויצא העם ויבאו את מחנה אדם
 והי סאה-סלת בשקל וסאתים שערים
 בשקל בדבר והנה : והמלך הפקיד את-
 השליש אשר-נשען על-ידו על-השער
 וירמסו העם בשער וימרו כאשר דבר
 איש האלהים אשר דבר בדת המלך אליו :
 והי בדבר איש האלהים אל-המלך לאמר
 סאתים שערים בשקל וסאה-סלת בשקל
 והיה בערת מחר בשער שמרון : ויען
 השליש את-איש האלהים ויאמר והנה

יהיה

יהיה עשרה ארבות בשמים והיה הדבר
 הנה ויאמר הנכה ראה בעיניך ומשם לא
 תאכל :

כאן מתחילים האשכנזים והספרדים :

וארבעה אנשים היו מצרעים פתח השער
 ויאמרו איש אל-רעהו מה אנחנו
 זשבים פה עד-מתנו : אם-אמרנו נבוא
 העיר והרעב בעיר ומתנו שם ואם-ישכנו
 פה ומתנו ועתה לכו ונפלה אל-מחנה-אדם
 אם-יחיו נחיה ואם-ימותו נמותו : ויקמו
 בנשף לבוא אל-מחנה אדם ויבאו עד-קצה
 מחנה אדם והנה אין-שם איש : ואדני
 השמיע את-מחנה אדם קול רכב וקול
 סוס קול תיל גדול ויאמרו איש אל-אחיו
 הנה שבר-עלינו מלך ישראל את-מלכנו
 החתים ואת-מלכי מצרים לבוא עקינו :
 ויקומו וינזסו בנשף ויעזבו את-אהליהם
 ואת-קוסייהם ואת-חמריהם המחנה כאשר
 היא תנסו אל-נפשם : ויבאו המצרעים
 האלה עד-קצה המחנה ויבאו אל-אהר
 אהר ויאכלו וישתו וישאו משם כסף וזהב
 ובגדים וילכו ויטמינו תשביו ויבאו אל-
 אהל אהר וישאו משם וילכו ויטמינו :
 ויאמרו איש אל-רעהו לא-בן אנחנו עשים
 היום הנה יום-בשרה הוא ואנחנו מחשים
 וחינו עד-אור הבקר ומצאנו גזן ועתה
 לכו ונבואה וננידה בית המלך : ויבאו
 ויקראו אל-שער העיר ויגידו להם לאמר

יהוה עשה ארבות בשמים היהיה בדבר
הוה ויאמר הנק ראה בעיניך ומשם לא
תאכל : ויהי-לו בן נורמנו ארתו העם
בשער ונקת :

והאיטליאנו מדלגין ואמרום :

ויהו יהוה אתם וירחמם ונפן אליהם למען
בריתו את-אברהם וצחק ויעקב ולא-
אבה השחיתם ולא-השליכם מער-פגיו
עד-עתה :

הפטרת אחרונות כחוקאל בסיון כ"ב . עין מענה
תורה להרמב"ם סוף שער אהבה לז"ר ההזקה . (ולפי
דעת רמ"א בש"ע א"ה נוהגין להפטור חלא כבני כושים
לפ" אחריות וכן העיר הב"ח שנוהגין כן בכל הקהלות) :

ויהי דבר-יהוה אלי לאמר : ואתה בן-
אדם התשפט התשפט את-עיר
הדמים והודעתה את כל-תועבתיה : ואמרת
כה אמר אדני יהוה עיר שפכת הם בתוכה
לבוא עתה ועשתה גלולים עליה לטמאה :
בדמדך אשר-שפכת אשמת ובגלולך אשר-
עשית טמאת ותקרבי ימיד ותבוא עד-
שנותיך על-בן נמתך הרפה לגוים וקלסה
לכר-הארצות : הקרבות והרחקות ממך
יתקלסו-בך טמאת השם רבת המהומה :
הנה נשיאי ישראל איש לזרעו היו בך
למען שפך-דם : אב ואם הקלו בך לגר
עשו בעשק בחובך יתום ואלמנה הונו בך :
קדשי בוגת ואת-שבתמי הקלת : אנשי
רביל היו בך למען שפך-דם ואל-הקרים
אבדו בך זמה עשו בחובך : ערורת-אב

גלה-בך טמאת הנדדה ענו-בך : ואיש י
את-אשת רעהו עשה תועבה ואיש את-
כלתו טמא בזמה ואיש את-אחתו ברת-
אביו ענה-בך : שהוד לקחו-בך למען שפך-
דם נשך ותרבית לקחת ותבצעי רעיוך בעשק
ואתי שכחת נאם אדני יהוה : והנה הכיתי
כפי אל-בצעך אשר עשית ועל-דמדך אשר
הו בחובך : היעמד ל-בך אם-תחזקנה
ידיך לגוים אשר אני עשה אותך אני יהוה
דברתי ועשיתי : והפיצתי נזוקך בגוים
ונריתיך בארצות ותתמתי טמאתך ממך :
ונתלת בך לעיני גוים ונדעת כי-אני יהוה :

הפטרת קדושים בעמוס בסיון ט' כסננהר אשכנזים
(ולפי דעת רמ"א בש"ע א"ה נוהגין להפטור התשפוט לפ'
קדושי' כן העיר הב"ח שנוהגין כן בכל הקהלות) :

הלא כבני גוים אתם לו בני ישראל
נאם-יהוה הלא את-ישראל העלתי
מארץ מצרים ופולשתים מבפתור וארם
מקיר : הנה עיני אדני יהוה בממלכה
הקטנה והשמדתי אתה מעל פני האדמה
אפס כי לא השמיד אשמיד את-בית יעקב
נאם-יהוה : כי-הנה אנכי מצוה והנעותי
בכל-הגוים את-בית ישראל באשר ינול
בכבלה ולא-יפול צרור ארץ : בחרב ימותו
כל השאי עמי האמורים לא-תניש ותקדים
בעדני הרעה : ביום ההוא אקים את-סכת
דניד הנפלת ונדרתי את-פרציתן ודוקסתיו
אקים ובניתיה בימי עולם : למען יירשו

את

את שארית אדום וכל הנוים אשר נקרא
 שמי עליהם נאס יהוה עשה זאת : הנה
 ימים באים נאס יהוה ונגש חורש בקוצר
 ודרך ענבים במשך החרע והטיפו ההרים
 עסיס וכל הנבעות תתמוגנה : ושבת
 את שבות עמי ישראל ובנו ערים נשמות
 וישבו ונטעו כרמים ושתו את יינם ועשו
 ננות ואכלו את פריהם : ונטעתי על
 אדמתם ולא ינתשו עוד מעל אדמתם אשר
 נתתי להם אמר יהוה אלוקיך :

הפטרות קדושים בתקאל סימן כ' כמנהג הספרדים וכמה
 האיטליאני :

ויהי בשנה השביעית בחמשי בנישור
 לחדש באו אנשים מוקני ישראל
 לדרוש את יהוה וישבו לפני : ויהי דבר
 יהוה אלי לאמר : בן אדם דבר את זקני
 ישראל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה
 הדרוש אתי אתם באים תיאני אס אדרש
 לכם נאס אדני יהוה : התשפוט אתם
 התשפוט בן אדם את תועבות אבותם
 הודיעם : ואמרת אליהם כה אמר אדני
 יהוה ביום בחרי בישראל ואשא ידי לזרע
 בית יעקב ואודיע להם בארץ מצרים ואשא
 ידי להם לאמר אני יהוה אלהיכם : ביום
 ההוא נשאתי ידי להם להוציאם מארץ
 מצרים אל ארץ אשר תרתי להם זבת חלב
 ודבש צבי היא לכל הארצות : ואמר אליהם
 איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים

אל תשמאו אני יהוה אלהיכם : וימרו
 כי ולא אבו לשמע אלי איש ארץ שקוצי
 עיניהם לא השליכו ואת גלולי מצרים לא
 עזבו ואמר לשפך חמתי עליהם לכלות
 אפי בהם בתוך ארץ מצרים : ואעש למען
 שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר תמה
 בתוכם אשר נודעתי אליהם לעיניהם
 להוציאם מארץ מצרים : ואוציאם מארץ
 מצרים ואבאם אל המדבר : ואתן להם
 את חקתי ואת משפטי הודיעתי אותם
 אשר יעשה אותם האדם ותי בהם : וגם
 את שבתותי נתתי להם להיות לאוח בני
 וביניהם לדעת כי אני יהוה מקדשם : וימרו
 כי בית ישראל במדבר בחקותי לא הלכו
 ואת משפטי מאסו אשר יעשה אתם האדם
 ותי בהם ואת שבתתי חלקו מאד ואמר
 לשפך חמתי עליהם במדבר לכלותם :
 ואעשה למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים
 אשר הוצאתים לעיניהם : וגם אני נשאתי
 ידי להם במדבר לבלתי הביא אותם אל
 הארץ אשר נתתי זבת חלב ודבש צבי היא
 לכל הארצות : ויזן במשפטי מאסו ואת
 חקותי לא הלכו בהם ואת שבתותי חלקו
 כי אחרי גלולי יהם לבם הלך : ותחס עיני
 עליהם משחתם ולא עשיתי אותם בלתי
 במדבר : ואמר אל בנייהם במדבר בחוקי
 אבותיכם אל תלכו ואת משפטיהם אל
 תשמרו ובגלוליהם אל תשמאו : אני

יהוה

וּבֵן-שָׁמַא לְשֹׁהַר יוֹדִיעַם : וְעַל-רִיב הַמָּה
 יַעֲמִדוּ לִמְשַׁפֵּט קָרִי לְשַׁפֵּט בְּמִשְׁפַּטֵּי יִשְׁפֹּטוּ קָרִי
 וְשַׁפְּטוּהוּ וְאֶת-חֹרְתִי וְאֶת-חֲקֹמִי בְּכָד-
 מוֹעֲרֵי יִשְׁמְרוּ וְאֶת-שַׁבְּתוֹתַי יִקְדְּשׁוּ : וְאֵל-
 מִת אָדָם לֹא יָבֹא לְטַמְּאָה כִּי אִם-לְאֵב
 וְלֹאִם וּלְבָן וּלְבַת לֹאֵח וּלְאֵחוֹת אֲשֶׁר-לֹא-
 הֵיְתָה לְאִישׁ יִטְמְאוּ : וְאַחֲרֵי טַהֲרָהָא
 שִׁבַּעַת יָמִים יִסְפְּרוּ-לוֹ : וּבַיּוֹם בָּאוּ אֶל-
 הַקֹּדֶשׁ אֶל-הַחֲצַר הַפְּנִימִית לְשַׁרְת בַּקֹּדֶשׁ
 יִקְרִיב חֲטָאתוֹ נֹאֵם אֲדַעַי יְהוָה : וְהִיְתָה
 לְהֵם לְנִחְלָה אֲנִי גִחַלְתֶּם וְאַחֲזֶה לֹא-תִחַנְנִי
 לְהֵם בְּיִשְׂרָאֵל אֲנִי אֲחֹתֶם : הַמְּנַחֶה וְהַחֲטָאת
 וְהָאֵשׁ הַמָּה יֹאכְלוֹם וְכָל-חֲרָם בְּיִשְׂרָאֵל
 לְהֵם יִהְיֶה : וְרֹאשִׁית כָּל-בְּכוֹרֵי כָל וְכָל
 תְּרוּמַת כָּל מַכֵּל תְּרוּמוֹתֵיכֶם לְכַהֲנִים יִהְיֶה
 וְרֹאשִׁית עֲרִיסוֹתֵיכֶם תִּחַנְנוּ לִכְהֹן לְהַגִּית
 בְּרִכָּה אֶל-בֵּיתְךָ : כָּל-גְּבֻלָּה וְטִרְפָּה מִן-
 הַעֲזוּף וּמִן-הַבְּהֵמָה לֹא יֹאכְלוּ הַכַּהֲנִים :

הפטרת בהר סיני כמנחה ראשכנזים וחספדוים בירמיה
 כסימן ל"ב

וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ הִנֵּה דְבַר-יְהוָה אֵלַי
 לֵאמֹר : הִנֵּה חֲנַמְאֵל בֶּן-שָׁלֹם
 דֹּדְךָ בָא אֵלֶיךָ לֵאמֹר קָנָה לְךָ אֶת-שְׂדֵי אֲשֶׁר
 בְּעַנְתוֹת כִּי לְךָ מִשְׁפַּט הַנְּאֻלָּה לְקַנּוֹת :
 וַיָּבֹא אֵלַי חֲנַמְאֵל בֶּן-דָּדַי כְּדַבַּר יְהוָה אֶל-
 חֲצַר הַמִּטְרָה וַיֹּאמֶר אֵלַי קָנָה נָא אֶת-שְׂדֵי
 אֲשֶׁר-בְּעַנְתוֹת אֲשֶׁר בְּאַרְצְ בְּנֵימִין כִּי לְךָ
 מִשְׁפַּט הַיְרֻשָׁה וְלֵךְ הַנְּאֻלָּה קָנָה-לְךָ וְאַלֵּע

(ס) מר 44 י

יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּחֻקֹּתַי יִלְכוּ וְאֶת-מִשְׁפַּטֵּי
 שְׁמְרוּ וַעֲשׂוּ אוֹתָם : וְאֶת-שַׁבְּתוֹתַי יִקְדְּשׁוּ
 וְהָיוּ לְאוֹת בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם לְדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם :

הפטרת אמור ביוחזקאל בסימן מ"ד :

וְהַכַּהֲנִים הַלְוִיִּם בְּנֵי צְדוֹק אֲשֶׁר שְׁמְרוּ
 אֶת-מִשְׁמַרְת מִקְדְּשִׁי בַחֲזוֹת
 בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵעַלֵי הַמָּה יִקְרְבוּ אֵלַי לְשַׁרְתִּי
 וַיַּעֲמִדוּ לִפְנֵי לְהַקְרִיב לִי חֶלֶב וְלֹם נֹאֵם
 אֲדַעַי יְהוָה : הַמָּה יָבֹאוּ אֶל-מִקְדְּשִׁי וְהַמָּה
 יִקְרְבוּ אֶל-שַׁלְחַנִּי לְשַׁרְתִּי וְשְׁמְרוּ אֶת-
 מִשְׁמַרְתִּי : וְהָיָה כְּבֹאֵם אֶל-שַׁעֲרֵי הַחֲצַר
 הַפְּנִימִית בְּנְדֵי פִשְׁתִּים וּלְבָשׁוּ וְלֹא-עֲלֶה
 עֲלֵיהֶם צִמּוֹר בְּשַׂרְתָּם בְּשַׁעֲרֵי הַחֲצַר
 הַפְּנִימִית וּבֵיתָה : פֶּאֶרִי פִשְׁתִּים יִהְיוּ עַל-
 רֹאשֵׁם וּמִכְנָסֵי פִשְׁתִּים יִהְיוּ עַל-מַתְּנֵיהֶם
 לֹא יַחֲנוּ בִיזוּעַ : וּבְצֹאתֶם אֶל-הַחֲצַר
 הַחִיצוֹנָה אֶל-הַחֲצַר הַחֲצוֹנָה אֶל-הַעַם
 יִפְשְׁטוּ אֶת-בְּגָדֵיהֶם אֲשֶׁר-הַמָּה מִשַׂרְתֵּיהֶם
 בָּם וְהִנִּיחוּ אוֹתָם בְּלִשְׁכַת הַקֹּדֶשׁ וּלְבָשׁוּ
 בְּגָדִים אַחֲרִים וְלֹא-יִקְדְּשׁוּ אֶת-הָעַם
 בְּבִגְדֵיהֶם : וְרֹאשֵׁם לֹא יִגְלְחוּ וּפְרַע לֹא
 יִשְׁלַחוּ כְּסוּם יִכְסְמוּ אֶת-רֹאשֵׁיהֶם : וַיִּזֶן
 לְאִישׁוֹתָיו כָּל-כְּהֹן כְּבֹאֵם אֶל-הַחֲצַר
 הַפְּנִימִית : וְאַלְמָנָה וְגֵרוּשָׁה לֹא-יִקְחוּ
 לְהֵם לְנָשִׁים כִּי-אִם בְּתוּלַת מוֹרַע וּבֵית
 יִשְׂרָאֵל וְהָאֲלֻמָּנָה אֲשֶׁר-תִּחְיֶה אֲלֻמָּנָה
 מִכְהֵן יִקְחוּ : וְאֶת-עַמִּי יוֹרוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחֵל

כי דבר יהוה הוא : ואקנה את השדה
מאת הנמאל בן דדי אשר בענתת ואשקלה
לו את הכסף שבעה שקלים ועשרה הכסף :
ואכתב בספר ואחתם ואעד עדים ואשקול
הכסף במאזנים : ואקנה את ספר המקנה
את החתום המצנה והתקים ואת הגלוי :
ואתן את הספר המקנה אל ברוך בן גרנה
בן מחסיה לעיני הנמאל דדי ולעיני העדים
הכתבים בספר המקנה לעיני כל היהודים
הישיבים בחצר המטרה : ואצוה את ברוך
לעיניהם לאמר : כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל לקוח את הספרים האלה
את ספר המקנה הזה ואת החתום ואת
ספר הגלוי הזה ונתתם בכלי חרש למען
יעמדו ימים רבים : כי כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל עוד יקנו בתים ושדות וכרמים
בארץ הזאת : ואתפלל אל יהוה אחרי
חתי את ספר המקנה אל ברוך בן גרנה
לאמר : אהה ארני יהוה הנה / אתה עשית
את השמים ואת הארץ בקחך הנור
ובורגך הנטויה לא יפלא ממה כל דבר :
עשה חסד לאלפים ומשלם עון אבות אל
חיק בניהם אחריהם האל הנדול הנבור יהוה
צבאות שמו : נדול העצה ורב העקליות
אשר יעניף פקחות על כל דרכי בני אדם
לתת לאיש כדרכיו ובפרו מעלכו : אשר
שמת אתות ומפתים בארץ מצרים עד
היום הזה ובשראד ובאדם ותעשה לה

שם כיום הזה : והצא את עמך את
ישראל מארץ מצרים באתות ובמופתים
וביד הזקה ובאזנו נטויה ובמונא גדול :
ותתן להם את הארץ הזאת אשר נשבעת
לאבותם לתת להם ארץ זבת חלב ודבש :
ובאו וירשו אותה ולא שמעו בקולך כמורתו
קרו ובתרוחך לא הלכו את כל אשר צויתך
להם לעשות לא עשו ונתקח אתם את
כרר הרעה הזאת : הנה הסללות באו
העיר ללכדה והעיר נתנה ביד הפשדים
הנלקחים עליה מפני הרוב והרעב והדבר
ואשר דברת הנה והנה ראה : ואתה אמרת
אלי אדוני יהוה קנה לך השדה בכסף והעד
עדים והעיר נתנה ביד הבשדים : וידעו
דבר יהוה אל ירמיהו לאמר : הנה אני
יהוה אלהי בל בשר הממני ופלא כל

דבר :

הפטרות בהר כסנה ק"ק האיטליאני והוא הפטרות אה
בתקתי כסנה האשכנזים והספרדים כרמיה כס' י"ו :

יהוה עני ומעני ומנוכי ביום צרה אליה
גוים ובאו מאפסי ארץ קדמו
ויאמרו אך שקר נחלו אבותינו הבל ואין
בם מועיל : היעשה לו אדם אלהים
והמה לא אלהים : לכן הנני מודיעם
בפעם הזאת אודיעם את ידי ואת נבוכדנצר
וידעו כי שמי יהוה : הטאת יהודה
בתובה בגט ברזל בצפרן שמיר חרושה
על לוח לבם ולקרנות מזבחותיכם : כזכר

בניהם

בניהם מובחנתם ואשריהם על יעץ רענן
 על נביעות הנקרות : הנני בשדה חילה
 כד-אוצרותיך לבו אתן במתיך בהטאת
 בכל-גבולך : ושטמה ובל מכתתך אשר
 נתתי לך ותגדתיך את-איביך בארץ אשר
 לא-ידעת כי-אש קדחתם באפי עד-עולם
 תוקד : כה אמר יהוה ארור הנבל אשר
 יבטח באדם ושם בשר ורעו ומן-יהנותי סור
 לבו : והיה כערגר בערבה ולא יראה כי-
 יבוא טוב ושכן חררים במדבר ארץ מלחה
 ולא תשב : ברוד הנבל אשר יבטח ביהוה
 והיה יהוה מבטחו : והיה כעץ שתול על-
 מים ועל-יובל ישלח שרשיו ולא יראה קרי
 ורא כי-יבא חם והיה עלהו רענן ובשנת
 בצרת לא-ידען קמצות ולא מיש מעשות
 פרי : עקב הלב מבל ואנש הוא מי ודענו :
 אני יהוה חקר לב בתן כליות ולתת לאיש
 כדרכי כדרכו בפני מעללו : קרא דגל
 ולא יגיד קמץ ב"ק עשה עשר ולא במשפט
 בחצי יסודי ומו יעזבונו ובאחריתו יהיה
 נבל : כפא כבוד מרום מראשון מקום
 מקדשנו מקוה ישראל יהוה כד-עזובך
 יבשו וסודי וסודי בארץ יכתבו כי עזבו
 מקור-מים חיים את-יהוה : רפאני יהוה
 וארפא הושיעני ואנשעה כי תהלתי אתה :

הפטרת אם בחקותי כסנת ק"ק איטליאני ביחוקאד
 כסימן ל"ד :

יהי דבר-יהוה אלי לאמר : בן-אדם
 יצוהו ארעה הוה כה מים

הנבא על-רועי ישראל הנבא ואמרת
 אריתם לרעים כה-אמר אדני יהוה הוה
 רעי-ישראל אשר היו רעים אותם הלוא
 הצאן ירעו הרעים : את-החלב תאכלו
 ואת-הצמר תלבשו הברואה תובחו הצאן
 לא תרעו : את-הנחלות לא הזקתם ואת-
 החולה לא רפאתם ולנשברת לא הבשחתם
 ואת-הנפחת לא השבתם ואת-האברת
 לא בקשתם ובחוקה רדיתם אתם ובפרד :
 נתפוצינה מבלי רעה ותהיינה לאכלה לכל-
 חית השדה ותפוצינה : ושנו צאני בכל-
 תהרים ועל-כל-גבעה רמה ועל בר-פני
 הארץ נפצו צאני ואין דורש ואין מבקש :
 לכן רעים שמעו את-דבר יהוה : חיי-אני
 נאם אדני יהוה אם-לא יען היות-צאני
 לבו ותהיינה צאני לאכלה לכל-חית השדה
 מאין רעה ולא-דרשו רעי את-צאני וירעו
 הרעים אותם ואת-צאני לא רעו : לכן
 הרעים שמעו דבר יהוה : כה-אמר אדני
 יהוה הנני אל-הרעים ודרשתי את-צאני
 מידם והשבתים מרעות צאן ולא ירעו עוד
 הרעים אותם והצלתי צאני מפיחם ולא-
 תחנין להם לאכלה : כי כה אמר אדני
 יהוה הנני-אני ודרשתי את-צאני ובקרתים :
 כבקברת רעה עדו ביום היומו בתוך-
 צאנו נפרשות כן אבקר את-צאני והצלתי
 אתהם מכלל-המקומות אשר-נפצו שם
 ביום ענן גערפל : והוצאתים מן-העמים
 וקבצתים

וּקְבָצְתִים מִן־הָאֲרָצוֹת וְהִבִּיאֹתִים אֵלַי־
אֲדַמְתֶּם וְרַעִיתִים אֵל־הַרְי וְיִשְׂרָאֵל בְּאִפְיֻקִים
וּבְכָל מוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ : בְּמַרְעָה־טוֹב אֲרַעֶה
אוֹתְם וּבְהַרְי מְרוֹם־יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה נֹחֵם שֵׁם
תְּרַבְצָנָה בְּנוֹה טוֹב וּמַרְעָה שִׁמֹן תִּרְעִינָה
אֶל־הַרְי יִשְׂרָאֵל : אֲנִי אֲרַעֶה צֹאנִי וְאֲנִי
אֲרַבִּיצֵם נֶאֱמַר אֲדַגְנִי יְהוָה :

הפטרת שבת הגדול כת"ע במלאכי כס"מ"ג :

וְעִרְבָה לַיהוָה מִנְחַת יְהוּדָה וַיְרוּשָׁלַם
בַּיָּמִי עוֹלָם וּכְשֵׁנִים קְדֻמוֹנוֹת :
וּקְרַבְתִּי אֵלֵיכֶם לְמִשְׁפַּט וְהִיִּיתִי עִד מְמַהֵר
בְּמַכְשָׁפִים וּבְמַנְאָפִים וּבְנִשְׁבָּעִים לְשֹׁקֵר
וּבְעֹשֵׂי שְׂכָר־שְׂכִיר אֶלְמִנָה וַיִּתּוֹם וּמִטִּי־
גֵר וְלֹא יִרְאוּנִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת : כִּי אֲנִי
יְהוָה לֹא־שִׁנִּיתִי וְאַתֶּם בְּנִי־עֹקְבֵלֹא כְלִיתֶם :
לְמִימֵי אֲבֹתֵיכֶם סָרְתֶם מִחֻקִּי וְלֹא שְׁמַרְתֶּם
שׁוּבוּאֵלַי וְאֲשׁוּבָה אֵלֵיכֶם אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
וְאִמַּרְתֶּם בְּמַה נָּשׁוּב : הִיִּקְבַע אָדָם אֱלֹהִים
כִּי אַתֶּם קֹבְעִים אֵתִי וְאִמַּרְתֶּם בְּמַה קֹבְעֵנוּךְ
הַמַּעֲשֵׂר וְהַתְּרוּמָה : בְּמִאֲלֵה אַתֶּם נְאֻרִים
וְאֵתִי אַתֶּם קֹבְעִים הַגּוֹי כֹּלֹ : הִבִּיאוּ אֶת־
כֹּל־הַמַּעֲשֵׂר אֶל־בֵּית הָאוֹצֵר וַיְרִדִי מִרְחֵף
בְּבֵיתִי וּבְחֲנוּנֵי נֶאֱמַר יְהוָה צְבָאוֹת
אִם־לֹא אֶפְתַּח לָכֶם אֶת־אֲרָבוֹת הַשָּׁמַיִם
וְהַרִיקִיתִי לָכֶם בְּרִכָּה עַד־בְּלִי־דָי : וְנִעַרְתִּי
לָכֶם בְּאֶבֶר וְקִי־אִישׁ־שָׁחַת לָכֶם אֶת־פְּרִי
הָאָדָמָה וְלֹא־תִשְׁלַל לָכֶם הַגֶּפֶן בְּשִׂדְרָה
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת : וְאֲשֶׁרוּ אֶתְכֶם כֹּל־
הַגּוֹיִם כִּי־תִקְחוּ אֶתֶם אֶרֶץ הַפֶּזֶן אָמַר יְהוָה

צְבָאוֹת : חֲזָקוּ עִלָּי דְּבָרֵיכֶם אָמַר יְהוָה
וְאִמַּרְתֶּם מַה־נִּדְבַרְנוּ עִלָּיךְ : אָמַרְתֶּם שׁוּא
עֲבַד אֱלֹהִים וּמַה־בָּצַע כִּי שְׁמַרְנוּ מוֹשְׁמַרְתּוֹ
וְכִי הִלְכְנוּ קְרָרִית מִפְּנֵי יְהוָה צְבָאוֹת :
וְעִתָּה אֲנַחְנוּ מֵאֲשֶׁר־יָדִים נִסְיַנְכֵנוּ עֲשֵׂי
רַשְׁעָה נִסְ בָּחַנוּ אֱלֹהִים וַיִּמְלֹטוּ : אֲנִי נִדְבַרְנוּ
יִרְאֵי יְהוָה אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ וַיִּקְשַׁב יְהוָה
וַיִּשְׁמַע קוֹמֵי בֹרֵךְ וַיִּבְרַחֵב סֵפֶר זְכָרוֹן לְפָנָיו
לִירְאֵי יְהוָה וּלְחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ : וְהָיוּ לִי אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת לְיוֹם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה סִגְלָה
וְתִמְנְתִי עֲלֵיכֶם כְּאֲשֶׁר יַחְמַל אִישׁ עַל־בְּנוֹ
הַעֲבָד אִתּוֹ : וּשְׁבַתְּם וּרְאִיתֶם בֵּין צְדִיק
לְרָשָׁע בֵּין עֲבַד אֱלֹהִים לְאֲשֶׁר לֹא־עֲבָדוּ :
כִּי הִנֵּה הַיּוֹם כָּאֵל בְּעַר כְּתוּר וְהָיוּ כָרִ־
זָדִים וְכָל־עֲשֵׂה רַשְׁעָה קָשׁ וְלֹהֵט אַתֶּם
הַיּוֹם הַכֹּא אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר לֹא־
יַעֲזֹב לֵהֶם שְׂרֵשׁ וְעַנְף : וְזָרְחָה לָכֶם יִרְאֵי
שְׁמִי שֶׁמֶשׁ צִדְקָה וּמִרְפָּא בְּכַנְפֶיהָ וַיִּצְאֲתֶם
וּפִשְׁתֶּם כְּעֹגְלֵי מִרְבָּק : וַעֲסוֹתֶם רַשְׁעִים
כִּי־יִהְיוּ אַפֵּר תַּחַת כַּפּוֹת רַגְלֵיכֶם בַּיּוֹם
אֲשֶׁר־אֲנִי עֹשֶׂה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת :
זָכְרוּ תּוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדִּי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֹתוֹ
בְּהַרְבֵּ עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים :
הִגִּדָה אֲנִי שְׁלַח לָכֶם אֶת אֱלִיָּה הַנְּבִיא
לְפָנַי בּוֹא יוֹם יְהוָה הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא :
וְהָשִׁיב לִב־אֲבוֹת עַל־בְּנֵים וּלִב בְּנֵים עַל־
אֲבוֹתָם פֶּן־אֲבֹא וְהִבִּיתִי אֶת־הָאָרֶץ תֵּרֵם :
הִנֵּה אֲנִי שְׁלַח לָכֶם אֶת אֱלִיָּה הַנְּבִיא כְּפָנָי
בּוֹא יוֹם יְהוָה הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא :

